

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 535/2014-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. septembra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť V. S., zastúpeného advokátom JUDr. Drahomírom Tomčom, Advokátska kancelária, Kocel'ova 9, Bratislava, pre namietané porušenie jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3, čl. 48 ods. 1 a čl. 49 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 6 K/15/2007 z 29. mája 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. S. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. júla 2014 doručená sťažnosť V. S. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3, čl. 48 ods. 1 a čl. 49 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 a 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 6 K/15/2007 z 29. mája 2008.

2. Sťažovateľ v podanej sťažnosti namietal uznesenie okresného súdu sp. zn. 6 K/15/2007 z 29. mája 2008, ktoré, ako sám udáva, „... *nadobudlo právoplatnosť dňa 4.6.2008...*“ a ktorým okresný súd rozhodol o vyhlásení konkurzu na majetok obchodnej spoločnosti Vuis Nova, spol. s r. o., Lamačská 8, Bratislava.

3. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

1. *Základné právo... na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a na zákonného sudcu čl. 48 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivý súdny proces a na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, bolo porušené uznesením Okresného súdu Bratislava I v Bratislave, zo dňa 29.05.2008, sp.zn. 6K/15/2007.*

2. *Základné právo... na súdnu ochranu, zákonného sudcu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, v spojení s čl. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 49 ústavy, bolo porušené postupom Okresného súdu Bratislava I v Bratislave, pri pridelení veci JUDr. Gabriele Bulubášovej, sp.zn. 6K/15/2007.*

3. *Uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 29.05.2008, sp.zn. 6 K/15/2007 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a rozhodnutie.*

4. *Okresný súd Bratislava I v Bratislave je povinný uhradiť... trovy právneho zastúpenia...“*

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhovaného dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca. Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania. Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

7. Ustanovenie § 20 zákona o ústavnom súde sa v celom rozsahu vzťahuje aj na sťažnosť podľa § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde. Ústavný súd výslovne zdôrazňuje, že viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom. Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde).

8. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ prostredníctvom kvalifikovaného zástupcu, ktorý koncipoval aj samotnú sťažnosť podanú ústavnému súdu, s návrhom nedoručil aj uznesenie okresného súdu sp. zn. 6 K/15/2007 z 29. mája 2008, proti ktorému sťažnosť

smeruje. Sťažovateľ ústavnému súdu doručil iba predchádzajúce rozhodnutie okresného súdu zo 7. júna 2007, ktoré však bolo zrušené Krajským súdom v Bratislave rozhodnutím sp. zn. 2 CoKR 3/2007 z 5. septembra 2007. Nedoručenie rozhodnutia, proti ktorému ústavná sťažnosť smeruje, je nesplnením podmienky konania v zmysle § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde a je dôvodom odmietnutia podanej sťažnosti z dôvodu nesplnenia zákonom požadovaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. V súvislosti s uvedeným nedostatkom (bod 8) ústavný súd pripomína, že tento nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na takýto postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom z doterajšej rozhodovacej činnosti ústavného súdu jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). Ústavný súd v tejto súvislosti už vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 117/05 z 11. mája 2005 uviedol: „Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom.“ Aj v súvislosti s tým naďalej zostáva v platnosti zásada „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

10. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto

kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, III. ÚS 124/04). Z uvedeného je zrejmé, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. III. ÚS 114/03, IV. ÚS 236/03). Z obsahu ústavnej sťažnosti a samotného vyjadrenia sťažovateľa (bod 2) je zrejmé, že uznesenie okresného súdu sp. zn. 6 K/15/2007 z 29. mája 2008 nadobudlo právoplatnosť 4. júna 2008, pričom sťažnosť proti nemu bola doručená ústavnému súdu 22. júla 2014, čo je dávno po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty. Táto samotná skutočnosť je dôvodom odmietnutia podanej sťažnosti z dôvodu oneskorenosti jej podania podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 2014